

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

DIRECTOR: JOSEP M.ª VALLS

Enginyer Agrònom
 Director d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya
 Propietari - agricultor

COL·LABORADORS

Senyors Professors de la Direcció d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya
 Senyors Professors de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona
 Director i Professors de la Reial Escola d'Avicultura d'Arenys de Mar
 Estacions Enològiques de Catalunya
 Enginyers agrònoms i agricultors i nombrosos propietaris agricultors

SUMARI

Una qüestió d'actualitat, per *Josep M.ª Valls*.—Concurs per a la millora de raça de vaques lleteres.—La posta d'una bella teoria, per *Carles Pi Suñer*.—Home de molts oficis..., per *Josep M.ª Rendé*.—Folklore de la Pagesia, per *Valeri Serra i Boldú*.—Plebiscit Agrícola.—Carta oberta, per *Ramón Vidie-lla*.—Concepte actual del vi, pel *Doctor Joaquim Vilar*.—Resum de Revistes, per *Ll.*—Informació vinícola, per *P. J. Llorc*.—Informació.—Consultori, per *M. I. A.*—Moviment de Mercats.

FORA TEXT

Els patis de les cases senyorials de Mallorca

J. B. Morató i Font

APOTECARI: Passeig S. Joan, 87 : BARCELONA

C R E S I L O L

Desinfectant poderós, que conté el 50 per 100 d'àcid cresílic : De gran importància per a l'Agricultura, com a desinfectant de corts, corrals, per a la higiene del bestiar, per a les plantes, pugó, insectes, vinyes, etc. A 225 pesetes 100 quilos :- Clase especial per a combatre les larves dels mosquits, a 250 ptes. 100 quilos

Laboratori especial per a tota mena de injectables esterilitzats : Injectables per a veterinària : Sèrums Vacunes : Preparació de tota mena de productes especials que ens encomanin els senyors veterinaris

TÉLEFONS:

Farmàcia: Passeig S. Joan, 87-500 G. : Fàbrica: Lepanto, 111-440 S. M.

ESTUDIS D'AGRICULTURA

TECNIC AGRÍCOLA : : ENGINYER AGRÍCOLA
PROFESSOR EN AGRICULTURA

són els

TÍTOLS I ENSENYANCES

que dóna la

Escola Superior d'Agricultura

de la

MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

CARRER D'URGELL, 187-- BARCELONA

COMENCEN ELS CURSOS EL 15 D'OCTUBRE

DEMANI'S EL FOLLET D'INFORMACIÓ QUE S'ENVIA GRATIS

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: Pessetes 7 - Fora: Pessetes 9 - Número solt: Pessetes 0'50

Una qüestió d'actualitat

Era al final del passat gener quant l'*Unió d'Agricultors del Pla del Llobregat* amenaçava retirar-se dels mercats si l'Ajuntament de Barcelona no volia reconèixer als agricultors certes condicions.

L'Ajuntament de Barcelona acordà satisfer aquelles peticions; mes tot d'un plegat aquelles concessions s'han esvaït i tot torna a quedar tal com estava... Solsament en queda algun que altre atac que contra els *codiciosos agricultores* endreça un diari d'esquerra parlant de l'*ambicioso campesino* i de *los sufridos ciudadanos*.

I a pesar del misteri en que es vol embolcallar aquesta qüestió, el seu fons no pot ser més clar i la solució no pot ser més neta.

Vora Barcelona, en un i altre costat de la gran ciutat, boi tocant sos carrers s'exten l'horta que proporciona gran part de la diària alimentació. Aquesta terra sumament dividida és portada en una gran intensitat de conreu, trevallant aquelles terres tota la família i sent el carro de cada agricultor qui transporta les verdures cada matinada desde el pla del Llobregat i desde la Costa a nostres mercats... I com sia que allí, com arreu de l'agricultura catalana, hi domina el més fort individualisme, tots aquells cultivadors van sols i arriben sols a ciutat on troven organitzats l'acaparament i la venda...

I aleshores passa el que deu passar. Productes que al Prat o a Mataró valen 10 al Mercat, quan arriben al poble en fan pagar a 30 i a 40, i venen les protestes, es mouen les autoritats i paga la festa no l'acaparador organitzat sinó el pobre infeliç que fa de pagès de nom i de fets, el que més trevalla i menys rendiment treu, el que no sab o no vol veure que solsament pert perque va sol, perque no ha sabut o no ha volgut organitzar-se.

La qüestió tindria fàcil remei, i el tindrà quan els agricultors sapiguen i vulguin organitzar-se; no en tindrà ni en pot tenir mentres tot ho esperin dels altres, dels que viuen explotant la seva ignorància i el seu individualisme.

Què passaria si aquests agricultors s'organitzaven en societats de ventes? Què passaria si amb una bona organització fossin els

mateixos productors els que fessin l'enmagatzament de productes?

Passaria senzillament que l'agricultor productor obtindria un augment de beneficis, a la vegada que'l consumidor podria adquirir els queviures a molt més baix preu i amb més garanties de puresa.

I per què no passa així? Per què avui compra car el ciutadà quan a voltes, moltes voltes, el camperol ven barato sos productes?

Pagesos: hortolans de la Marina i de la Costa organitzeu-vos, feu-vos vosaltres els intermediaris; si un a un voleu produir, apunteu-vos per a vendre, i no pas per a vendre a l'engròs sinó per a expendre a la menuda... Vosaltres podeu vendre a més bon preu tot guanyant més que els altres... Poseu algunes botigues, preneu algun lloc als mercats. No us deixeu imposar pels que saben ajuntar-se i a l'hora us fan creure que a vosaltres us perjudica l'ajuntar-vos amb vostres companys... Recordeu aquella venda de patates que feu l'any passat el Sindicat de Manlleu; tassades a 25 pessetes 100 quilos, aquell Sindicat les donava a 17...

I aquest any mateix la major part de la producció de patates a la plana de Vich s'ha venut per dessota de 20 pessetes els 100 quilos, quan aquí totes es cobren a 40 i 50 pessetes.

Tot això és una mostra de quant greu és i es presenta el problema de les subsistències quan una nació abandona a l'atzar la font productora de les primeres materies de la vida.

I res resoldrà el Mercat Central ni cap millora significarà si abans no es preocupen de l'organització dels agricultors i no es donen compte, els que tenen una responsabilitat directora, d'on radica la causa del mal.

Ara es parla de mercats lliures matinals fets a semblança dels que funcionen a l'estranger, entre altres a la Gran Plassa de Brussel·les. Si en aquests mercats no es posa remei a l'acaparament, dins uns dies tot restaria igual o pitjor.

No resta altre solució que l'organització a la moderna de nostra agricultura. Si aquí ens miressim aquests problemes com es miren arreu, es tindria per les línies tranviàries assegurat l'abastiment de Barcelona, ja que tant pel pla de Marina com pel Besós avui ja casi arriben a l'horta sols manca fer l'organització.

Sindicats de producció; cooperatives de consum mantingudes pels primers. Hi ha algun sistema millor?

I resulta molt xocant que l'unió d'agricultors, treballadors de la terra, productors directes de menjar, sia combatuda pels avensats amparadors de l'intermediari i de l'acaparador, i sia en canvi defensada per aquests altres partits que despectivament s'anomenen burgesos.

Senyals del temps!

JOSEP M.ª VALLS.

Mancomunitat de Catalunya

DIRECCIÓ D'AGRICULTURA Secció de Ramaderia

CONCURS PER A LA MILLORA DE RAÇA DE VAQUES LLETERES

PRIMER CONCURS EN LA COMARCA DEL VALLES

La Mancomunitat de Catalunya, desitjant contribuir a la millora de tot el bestiar, anuncia un **Concurs per a la millora de raça de vaques lleteres** a la Comarca del Vallés.

El Concurs es celebrarà el dia 10 d'Abril de 1919 en la vila de Granollers, a la plaça de Mossèn Cinto.

Els remaders que vulguin menar toros i vaques en aquest Concurs, hauran d'atendre les condicions següents:

- 1.^a Ésser catalans.
- 2.^a Que el bestiar que es mani al Concurs faci més de sis mesos que visqui en la Comarca.
- 3.ª Que les vaques tinguin més de *tres anys* i els braus o toros, més de *dos*. (S'entendrà que l'animal té dos anys si les pales permanents han eixit, i per tres anys que estiguin visibles les segones mitjanes).
- 4.ª Que els animals siguin de raça *schwitz*, coneguda aquí per raça suïssa.

Els senyals d'aquesta raça són: Cap relativament gros; front ample i pla, un poc excavat entremig de les òrbites; cara curta i grossa; les banyes de secció circular en el toro, lleugerament aplanades en la vaca, més aviat curtes que llargues, sortint de cada costat del cap i aixecant-se després amb la punta dirigida en l'aire; orelles grosses plenes de pèl groguenc.

Coll curt i groixut en el toro, un poc més allargat en la vaca; les costelles arrodonides; el pit ben avall; espinada recta, ben plana en el toro, no tant en la vaca; ronyons amples; ventre gros; anques amples; la cua que no estigui enfonsada entre les cuixes; ni tampoc que el seu naixement faci una volta que munti més que els ossos de l'acabament de la gropa.

Cames curtes; peus de grandària regular.

Alçada, terme mig en els toros adults 1'47 m. i en les vaques 1'36 m.

El pelatge va del bru al gris, però sempre al llarc de l'espinada els pèls un xic més clars que a la resta del cos. El morro, l'anús, la natura i la pell de les turmes són negrems o tacats de negre. Les peülles i la punta de les banyes són negres.

La color totalment rosada de la natura, de l'anús i de la pell dels

botons, així com també les taques blanques a qualsevol part del cos, són senyalats d'impuresa.

5.ª Els animals de totes les altres races bovines queden exclosos d'aquest Concurs.

6.ª Les bèsties que presentin alguna tara que pugui transmetre's a llurs descendents no seran admeses al Concurs, com tampoc les que estiguin malaltes.

7.ª És indispensable presentar els animals netejats i els toros anellats.

8.ª Els propietaris o conductors d'animals hauran de complir les indicacions que se'ls faci per al bon ordre del Concurs.

Els animals admesos al Concurs seran jutjats amb el següent criteri:

QUALITATS	Màxim nombre de punts que pot merèixer	
	TORO	VACA
Cap	5	5
Orelles	3	3
Expressió de la mirada	3	3
Coll	5	3
Pit	10	10
Ventre	5	5
Espinada	5	3
Anques	3	5
Cua	3	3
Membres	5	5
Pelatge, coloració de les mucoses, peülles i banyes	5	5
Orguens genitals aparents	7	
Mamelles		10
Finura de la pell	5	3
Signes empírics	2	3
Totals:	66	66

Un cop el Jurat hagi judicat els animals, el President de la Comissió organitzadora proclamarà la llista d'animals que han obtingut premi.

Els premis es donaran tots o no, a criteri del Jurat.

Per a aquest Concurs els premis són:

1 toro (amb totes les dents permanents)	Ptes. 1000
1 » (de més de dos anys)	» 800
3 toros (de dos anys) 650 pessetes cada un	» 1950
11 vaques (de més de tres anys) a 500 pessetes cada una	» 5500
Import total dels premis	Ptes. 9250

A l'acte del Concurs es farà remesa al propietari de l'animal premiat de l'import de la tercera part del premi; la resta es farà efectiva quan el propietari hagi complert les següents impositions:

1.ª Deixar marcar amb un botó l'orella esquerra de l'animal.
2.ª No vendre l'animal fora de la comarca fins al cap d'un any de celebrat el Concurs. Però l'animal es pot vendre dintre de la comarca; i si el nou propietari accepta les imposicions que es manifesten, podrà cobrar les altres dues terceres parts del premi, sempre que d'aquesta venda se'n doni compte a la Secció de Ramaderia de la Mancomunitat.

3.ª Cada un dels toros haurà de fecundar gratuïtament 50 vaques de la comarca.

A la primera cobrició, el propietari o encarregat del toro omplirà una fulla del llibre que li serà tramès per la Secció de Ramaderia, en la qual es farà constar el nom i domicili del propietari de la vaca, senyals, edat, i dia de la cobrició.

Un cop hagin nascut les cries de les vaques fecundades, i retornades les fulles d'inscripció, es farà la remesa de la resta del premi.

Des d'aleshores el propietari del toro queda lliure de tot compromís amb la Mancomunitat.

4.ª Els propietaris de les vaques premiades vénen obligats a fer-les cobrir pel toro que hagi obtingut la més alta recompensa. Als dits propietaris se'ls trametrà una fulla que omplirà el propietari del toro.

Així que neixi la cria hauran d'avisar immediatament la Secció de Ramaderia de la Mancomunitat. La cria serà marcada amb un botó a l'orella dreta, i l'animal nascut s'inscriurà en un llibre registre de la Secció de Ramaderia. El propietari de la vaca cobrarà aleshores la resta del premi, donant-li al mateix temps una fulla acreditant l'inscripció de la cria al llibre registre. Els animals nascuts de toro i vaca premiats tindran preferència en els altres Concursos.

5.ª En cas de mort del toro, el propietari cobrarà una quantitat proporcional al nombre de les fecundacions que hagi realitzat.

La vaca premiada que mori estant prenys de toro premiat, si mor el primer mes de prenyat, el propietari cobrarà la novena part de la resta del premi, i si als tres mesos, de nou parts tres, i així successivament.

6.ª L'incompliment d'aquestes obligacions comporta la renúncia a cobrar les altres dues terceres parts del premi.

7.ª Els animals premiats no podran ésser presentats a altres Concursos per obtenir premis de la mateixa categoria, però si per optar a premis superiors als que han merescut.

8.ª Les vaques que concorrin als Concursos tindran un dret preferent per a ésser cobertes per un dels toros premiats.

D'aquí dos anys es tornarà a celebrar un altre Concurs com aquest

La posta d'una bella teoria

Dels temps més allunyats ve reconeguda unànimement l'eficàcia, la necessitat dels treballs de la terra. Ja en els segles primers, quan l'home començà a conrear el sòl per a treure'n el pa, observador per instint, compregué ben aviat que les collites serien magres i pobres si no aportava, junt amb la llavor, l'esforç del seu treball, la fatiga de furgar, d'obrir, de vivificar la terra. Aquesta noció antiga, aquest concepte tradicional dels treballs tan vell com la humanitat mateixa, es destaca inconfusible de les primeres malediccions bíbliques i de tots els mites religiosos primitius. Més tard, la pràctica confusa i variada es sistematitza; s'ordenen els treballs; s'exposen llurs principis i finalitats; noves recerques permeten besllumenar clars horitzons o comprovar i explicar velles pràctiques. Però sempre l'arrel queda, fonamentalment, el mateix. Separats pels segles coincideixen Magó, de Cartago, i Campbell, de Nebraska. La terra es presenta a l'home, hostil, passiva, morta; i per a fertilitzar-la, per a donar-li vida és precis remoure-la, trencar-la, obrir-la; que la humanitat hi pagui el tribut del cansanci penós.

Necessitant-les per al treball de la terra, l'home no trigà a crear les arades. Màquines agrícoles primitives, destinades a operacions empíriques traduïen també principis mecànics intuïtius. Però la relació entre la feina i l'instrument, apte per a ferir la terra, era perfecte. Posada modernament una mecànica científica al servei d'una agricultura racional, era forçós que l'arada es modifiqués. En l'inici del segle XIX, Mathieu de Dombasle, creà el seu model basat en la teoria de la llaurada que anava cristal·litzant i que s'ha fet clàssica. Per a ell la peça principal de la màquina venia a ésser la post, encarregada de voltejar el prisma de terra, en condicions fixes, precises, exactes.

D'aquesta matemàtica certesa del que havia d'ésser la seva funció, en nasqué la branca d'estudis sobre la post. Enginyosa, enaltidora del pensament humà, bella teoria, potser més que fecunda. Les recerques per a trobar la forma que ha de donar-se a la post, la superfície geomètrica que realitzi teòricament amb perfecció i amb força motriu mínima el treball encomanat, han estat llargues, i els estudis portats a cap, profunds. Jefferson el primer, indicà la forma d'un paraboloid hiperbòlic; Lambruschini proposà l'helicoid recte; Bella, Hachette, Olivier, uns teòricament i altres experimentalment, treballaren en la qüestió. Per al cos principal de la post, la part davantera, la que gira el prisma de terra de 90° al volt de la primera aresta, la resolució era relativament senzilla, ja que totes les pletoïdes proposades resolien amb major o menor perfecció el problema. La dificultat venia de la part posterior de la post, la que ha de

girar de 45° el prisma al voltant de la segona aresta. Finalment, Rodolphi, partint de la superfície helicoidal, resolgué el problema disposant a continuació del primer un altre helicoide la recta generatriu del qual, corre sostenent-se damunt dues hèlixs directrius traçades sobre dos cilindres concèntrics. Quedava, doncs, la teoria closa, arrodonida, amb la solució geomètrica perfecta del problema.

Però la terra no és un cos unit, elàstic, que pugui invertir-se com un prisma abstracte; la terra es disgrega i el resultat real sols aproximadament s'assembla al que la deducció teòrica prejutja. La pràctica ens ofereix, de vegades, dades contradictòries: posts cilíndriques trobades per repetides experiències que requereixen esforços de tracció menors, comprovats amb el dinamòmetre, que posts helicoidals geomètricament estudiades. Resultats que aminoren la fe, no en l'exactitud especulativa del raonament, però sí en llur completa adaptació a la realitat.

Es que avui, demés, la teoria clàssica de l'arada, la del prisma regular, ja no és un dogma intangible. Noves aplicacions ataquen conjuntament la idea que la llaurada perfecta sigui aquella en què els solcs es mostrin geomètrics, amb les cares llises i les arestes vives.

Defensant-se en les terres argiloses i humides treballades amb les posts llargues, deixa d'ésser, per complet, principi fonamental en les terres seques. I són fets que lluiten contra el prisma precís, les velocitats donades a les arades mogudes mecànicament, que són causa que la terra es trenqui i fragmenti formant solcs amorfes. I aquestes causes són degudes a les arades de discos, de treball ben diferent del de les ordinàries; als tractors automòbils d'útils rotatius que polvoritzen el sòl; i als cultivadors cada cop més nombrosos i generalitzats.

No és aventurat el dir que la bella teoria de la posta, tancada en una sola sortida, en cerca d'una solució purament geomètrica, encara que perfecta (separant-se de l'amplitud del problema agronòmic) se'n va a la posta. No per això morirà l'arada fecunda; i sempre obrirà el solc, símbol de la feina pacient. Però es redreçarà lliure d'una finalitat limitada. El treball de la terra reprèn amb la moderna mecànica, el ritme humà, que ve del pregon dels temps. I el realitzarà amb tota l'amplitud, amb tots els matisos i variants que li permet el seu perfeccionament tècnic. Sempre guiada per la sola i multiforme qüestió: furgar, obrir, trencar, remoure, polvoritzar, donar vida a la terra, venent, amb la pròpia fatiga, la seva passivitat mortal.

Tota la teoria (vastíssima, lliure, més ampla que les migrades acotacions enginyoses, dura i eterna) del treball de la terra, es troba en la fatal i dolorosa llei imposada a l'home, de guanyar el pa amb la suor del seu front.

Home de molts oficis...

Pobre segur, diu un dels adagis catalans posat més en boca de la nostra gent. I amb seguretat que, en pronunciar aquestes paraules, no es dona pas compte que l'home que fa més coses i més diferents, l'home que *fa més oficis* és, sense cap mena de dupte, el pagès; el pagès, però el pagès català més que cap altre, ja que la terra i el sòl de Catalunya permeten la varietat de cultius en la major part de les nostres comarques.

L'home que llaura la terra per a sembrar-la, és el mateix que l'adoba, el que sega el seu blat i el que el bat; el que fa això llaura, cava, poda, ensofra, sulfata, verema la vinya i elabora el seu producte. De manera que, ultra la part mecànica que executa, ha de tenir coneixements per a aplicar, racionalment, ço que la ciència li aconselli; i no és exagerat dir que carrega damunt de les seves espatlles la cura d'arbres, hortes, etc. Mira, car lector, si en fa de feines: el que llaura, a l'ensems poda, fa vi, esporga, etc.

Es clar que fins a cert punt també l'agricultura, encara que d'una manera rudimentària, ha especialitzat alguna feina; però en realitat, el que fa aquell treball especialitzat, fa els altres i no pot fer-ne cap de bé. En cada poble trobem un grupet d'empeltadors, podadors, esporgadors, etc., però aquests que es lloguen per executar la poda, l'esporga i l'empaltada, quan treballen llurs terres fan de tot.

Veu's aquí, aplicant l'esmentat adagi al pagès, la raó de la seva ruïna o, com menys, la raó que la terra no compensi les seves suades ni retorni amb l'excés degut el cabal esmercat.

Nosaltres ja hi passàriem (que ja és passar, ja), perquè un home sàpiga manejar bé la terra i cuidar les seves plantes, però el que no es pot admetre és que aquest mateix posseeixi prou coneixements per a l'elaboració dels fruits seguint les exigències dels mercats moderns, i molt menys podem acceptar el que pugui tenir condicions per a convertir aquells fruits en pessetes.

Que això el pagès ho ha vingut fent fins ara?

És clar que ho ha fet, i ho fa encara! Però fent-ho així es converteix en *home de molts oficis* i no en pot fer cap de bé. La terra no produirà tot el que ha de produir, i els fruits, per la seva mala qualitat i per la inoportunitat en les vendes, no li valdran tot el que li han de valer. I si suma el que perd amb el que deixa de guanyar!...

No: el pagès, no ha de fer, no pot fer res més que fer donar a la terra tot el que hagi de donar. Els fruits, que els transformi i els vengui un altre.

Però com que en voler vendre la primera materia quasi sempre troba compradors prou vius que, no solament volen fer un negoci

gras amb l'operació de transformar-la, sinó que hi busquen altres, diguem-ne beneficis, algunes vegades no ben legals; veu's aquí la necessitat que té de buscar, d'entre els seus mateixos, algú que s'especialitzi en tot el que no pot fer ell, tal com és l'elaboració i venda de fruits. Entre tots els vinyaters, els olivicultors, els productors de menjar per al bestiar, etc., etc. ¿no es trobaria un tècnic, si no de moment, amb el temps, amb poc temps, que cuidés de l'elaboració i venda? I, si no un tècnic, un home, uns quants homes que ho estudiessin fins a saber-ne? Llavors si que es farien les tres feines (producció, elaboració i venda) ben fetes, o com menys, amb el noranta per cent de probabilitats.

És clar que llavors s'imposa un altre pas, ja que per bona voluntat que trobessin en els homes, toparien amb la dificultat del lloc, de les estubes, de les màquines; però en aquest cas ¿no podríem fer-ho en comú, en un lloc de tots, prou espaiós i dotat de tots els mitjans per a fer-ho bé?

Sé que alguns em respondran que en llur poble falten homes. Però als que tal cosa diguin els preguntem: ¿és que s'han preocupat mai de buscar-los? ¿Ja ho saben ells, que mai han actuat, si els homes que falten els tenen i prou bons? Falten diners? No; perquè n'hi ha de sobres i els deixen amb facilitat. ¿Falta entusiasme? Ni l'heu de tenir de moment. El que ha de decidir-nos han d'ésser els nombres, i a fe que no hi ha res més fred que ells. L'entusiasme el posareu quan toqueu el resultat de la vostra obra.

No: no falta res d'això: nosaltres ho sabem prou bé el que falta i sabem també el que sobra.

Falta unió i confiança entre la classe agrícola, i sobra prou tenacitat per a lluitar fins a rendir-nos, en els qui ens divideixen per a millor esplotar-nos, per a millor repartir-se el botí de la lluita.

Sortosament el pagès va obrint l'ull i va adonant-se'n de la seva situació; són ja molts els pobles que s'han emancipat de *tuteles* perilloses. Per als que queden van, doncs, aquestes ratlles. Agermanem-nos, ajuntem-nos fortament; fem via amb pas ferm, segur, que els obstacles que segurament hem de trobar pel camí seran petits si som tots a treure'ls.

JOSEP M.ª RENDÉ

Folklore de la Pagesia

(Continuació)

Quan veu lo sembrat
se posa a plorar:
que per falta d'aigua
no podrà espigar.

Ja n'entrem al maig
amb gran desconsol:
en comptes de ploure,
marinada i sol.

Diuen los logreros:
— Amos som de l'any,
perquè los pagesos
s'agenollaran.—

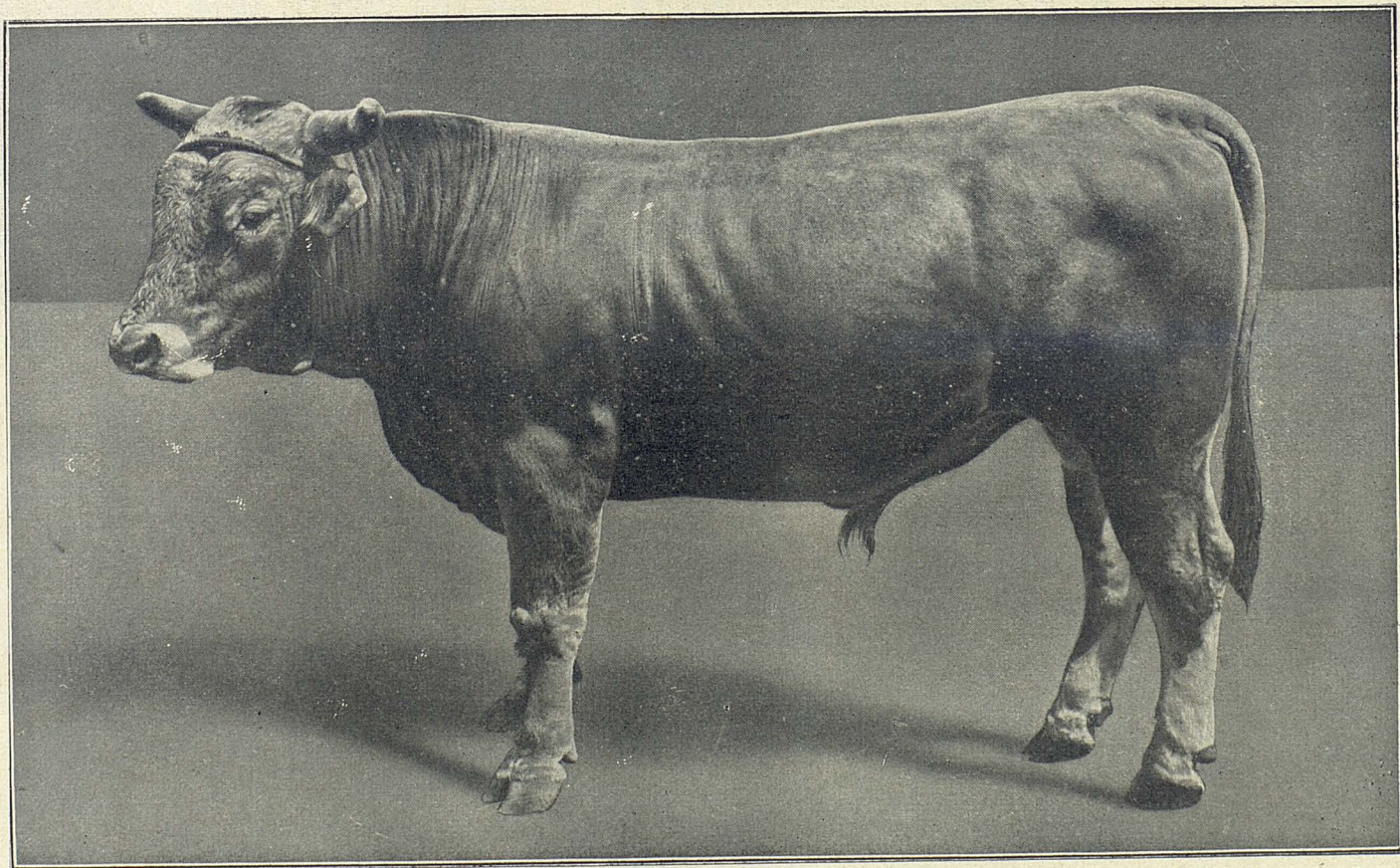
Jo em miro els logreros
lo any que no es cull:
amb tota l'estopa
no se'ls tapa el cul.
— Vina, pagès, vina,
enguany que t'hi tinc.
Lo blat va a tres duros:
paga-me'l a cinc.—

Ja n'entrem al juny
amb molta tristor:
les falçs ja reposen,
també els segadors;
los porrons no ragen,
està sec lo bot;
tupins i paelles
no veuen lo foc.

Som al juliol.
Les penes doblades:
no cal raure l'era,
tampoc portar garbes;
les mules no corren;
no cal fer pallers:
ja n'està acabada
la *fi* del pagès.

Ja som a l'agost.
Passen los artistes
a cobrar conductes
i poques visites.
No se'ls apedrega,
an ells, per això:
que aguarden la paga
per altra ocasió.

Ja em miro els marxants,
també els botiguers:
lo poc que despatxen
l'any que no es cull res!
Sabaters i sastres
perden lo cabal:
lo un perd la forma,
l'altre lo didal.

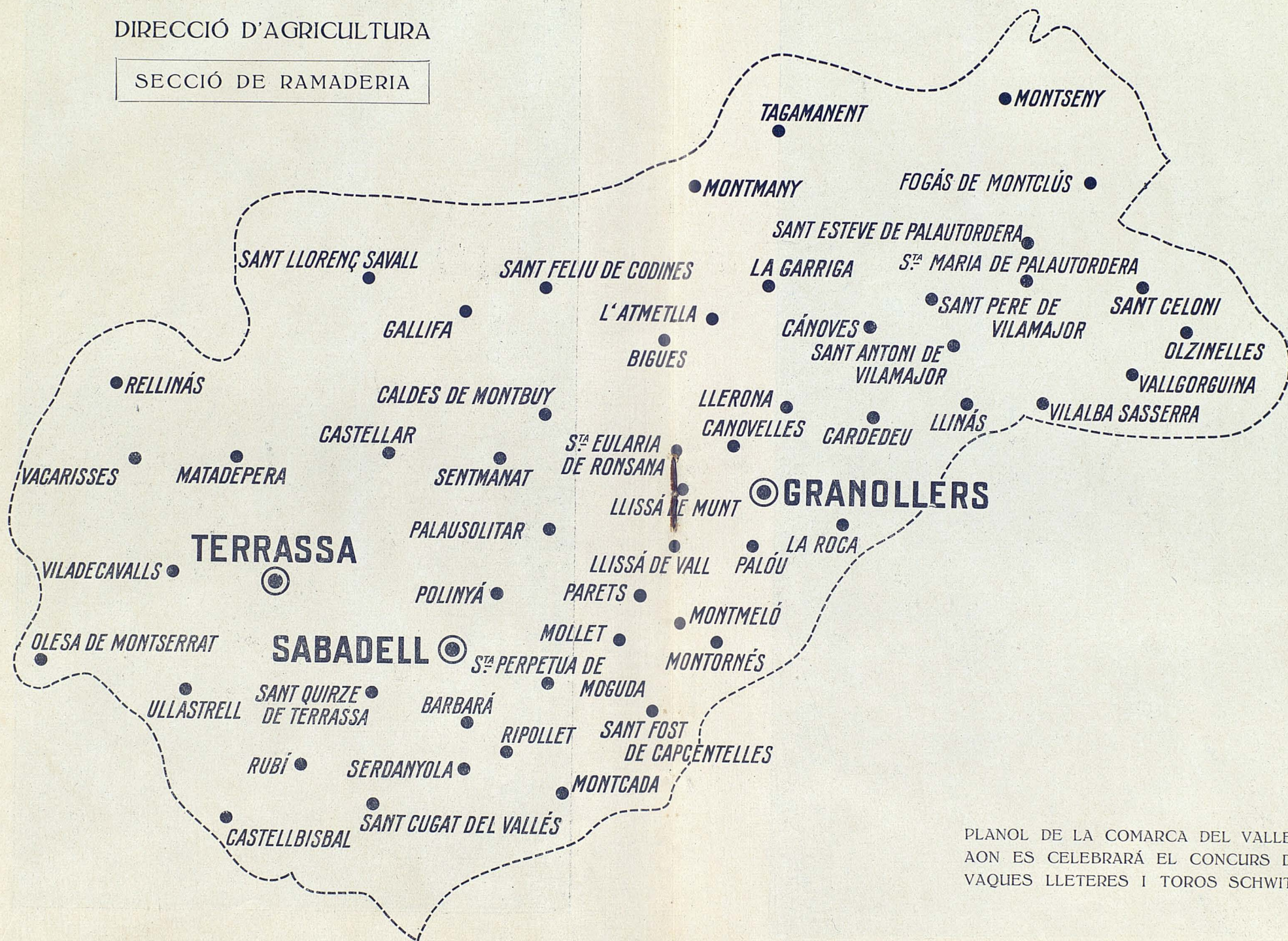

TORO SCHWITZ

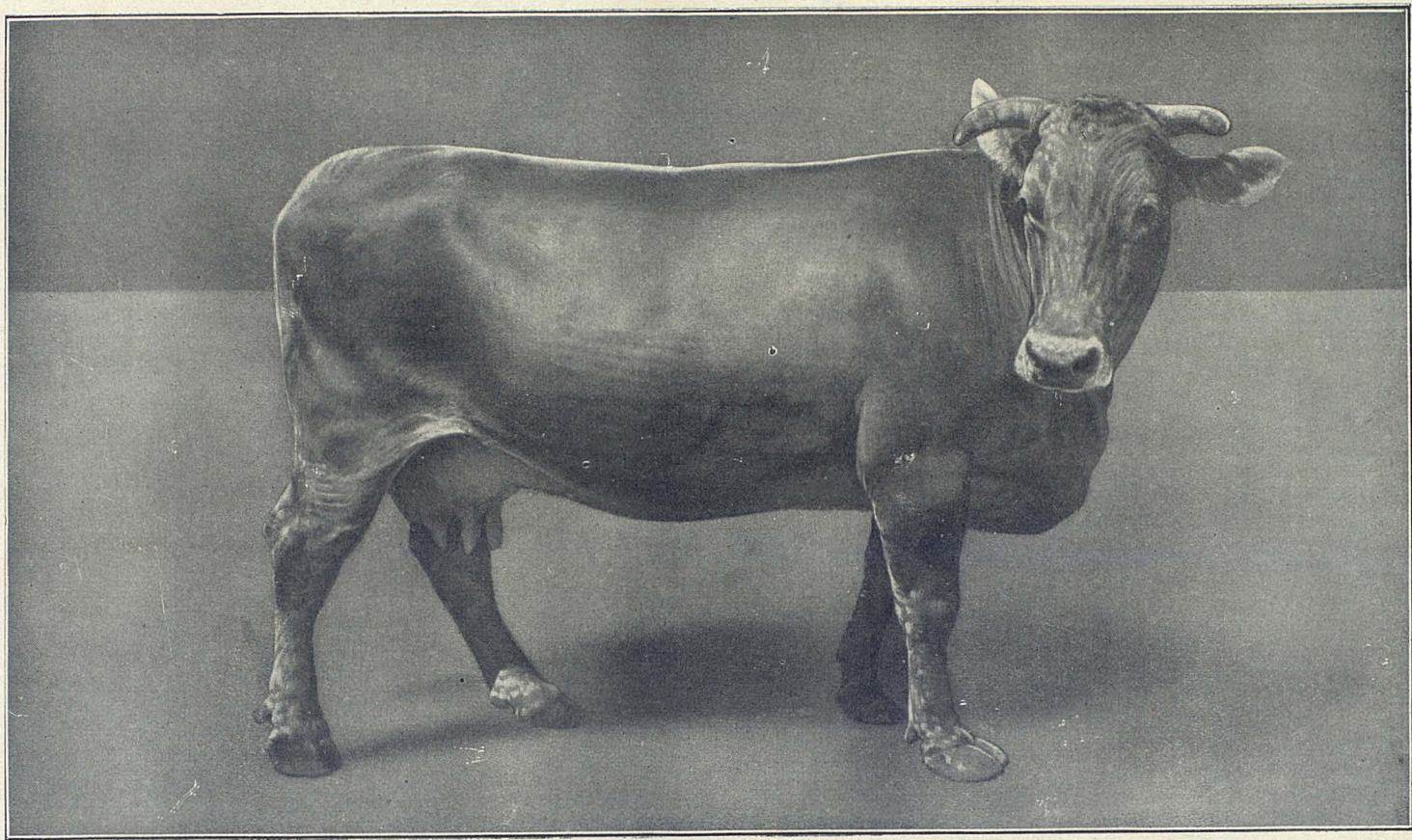
MANCOMUNITAT DE CATALUNYA

DIRECCIÓ D'AGRICULTURA

SECCIÓ DE RAMADERIA

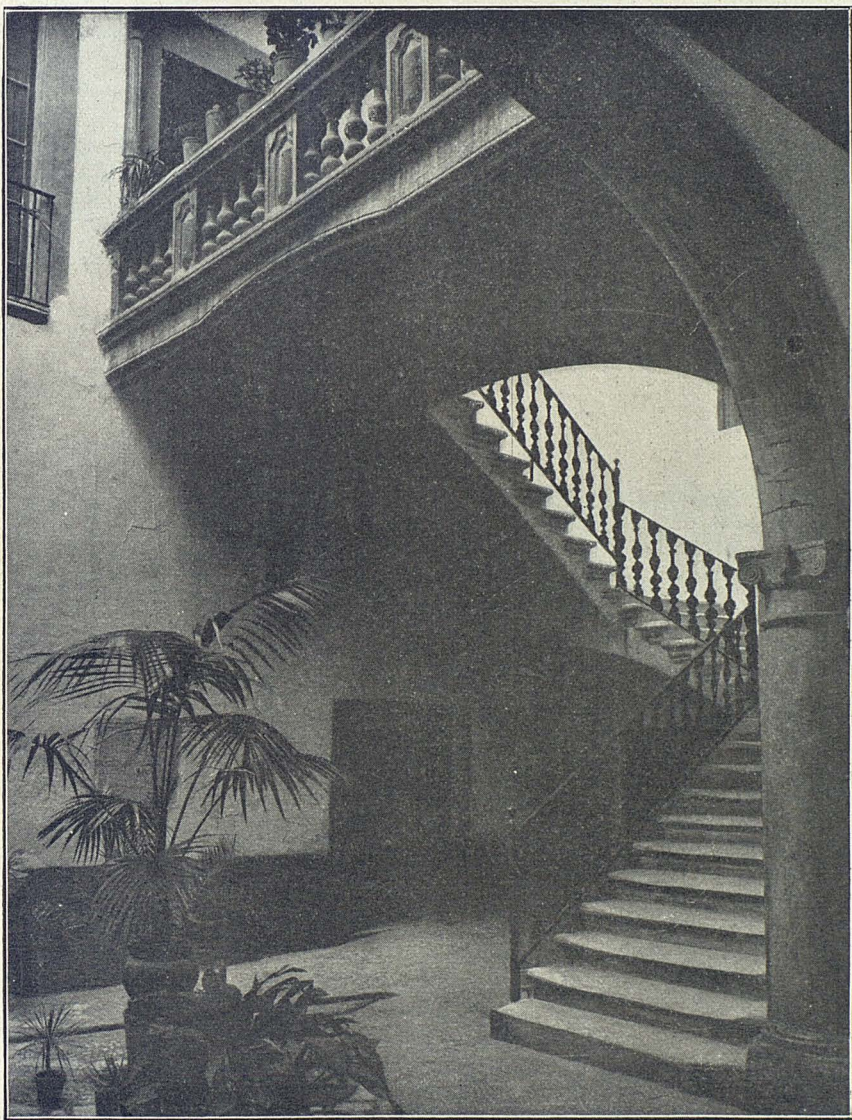
PLANOL DE LA COMARCA DEL VALLES
AON ES CELEBRARÀ EL CONCURS DE
VAQUES LLETRES I TOROS SCHWITZ

VACA SCHWITZ

Els patis de les cases senyorials de Ma-

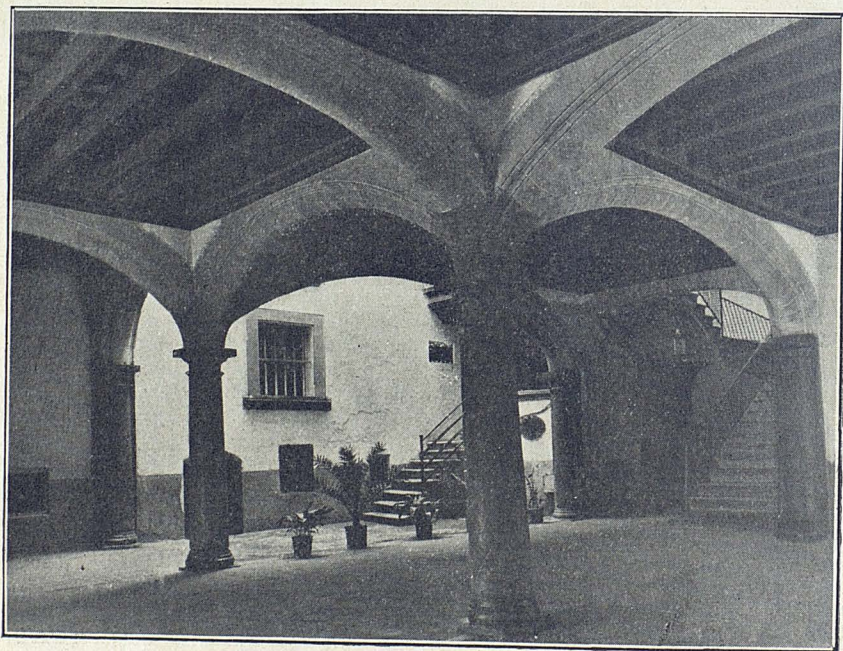
llorca La semblança de clima i la proximitat i relacions de Mallorca amb les poblacions italianes banyades pel mateix mar, donà lloc a que certs tipus de sa construcció i de sa decoració fossin d'una gran analogia amb els de l'art italià.

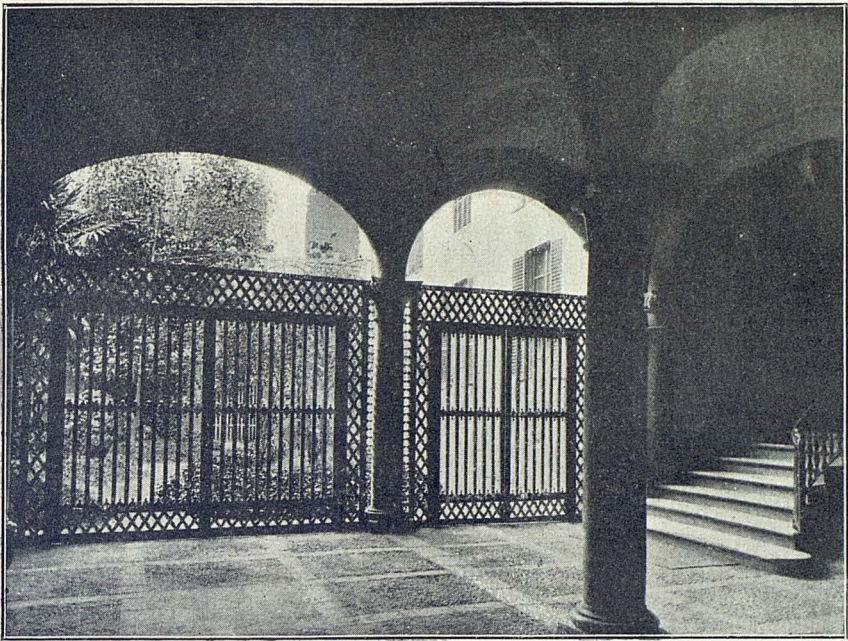
Arrencada d'escala de proporcions monumentals

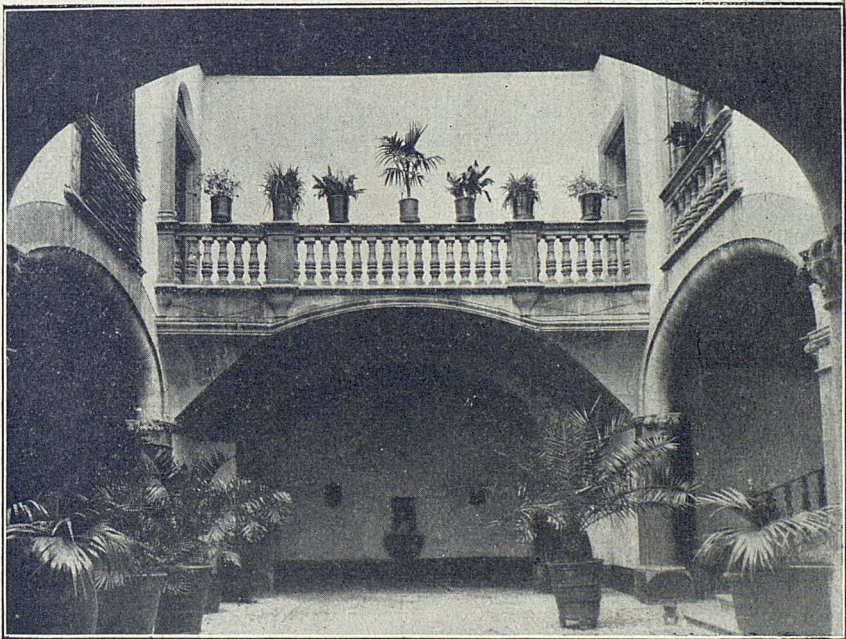
Pati d'ingrés amb portada de comunicació amb l'horta

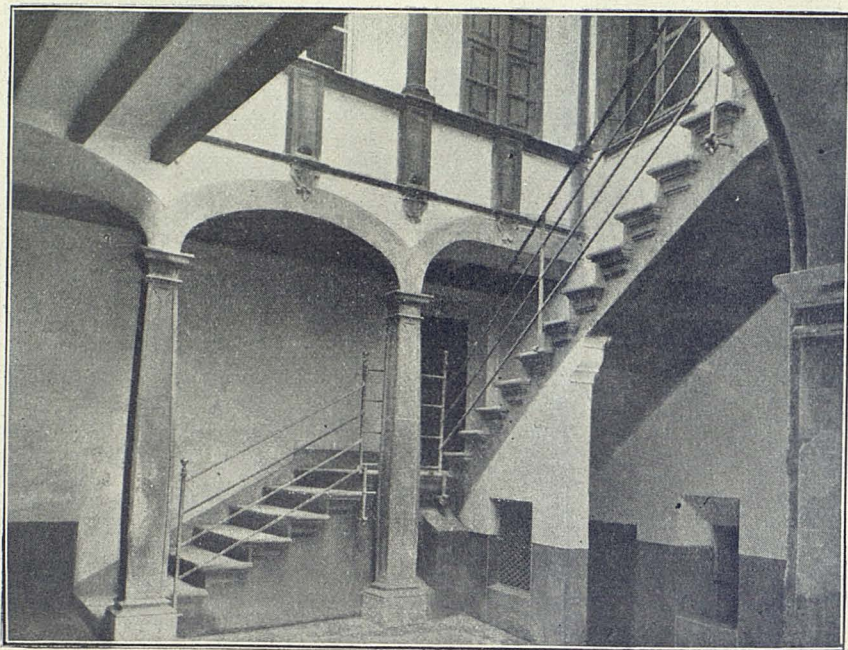
Gran pati refugi amb *hall* central

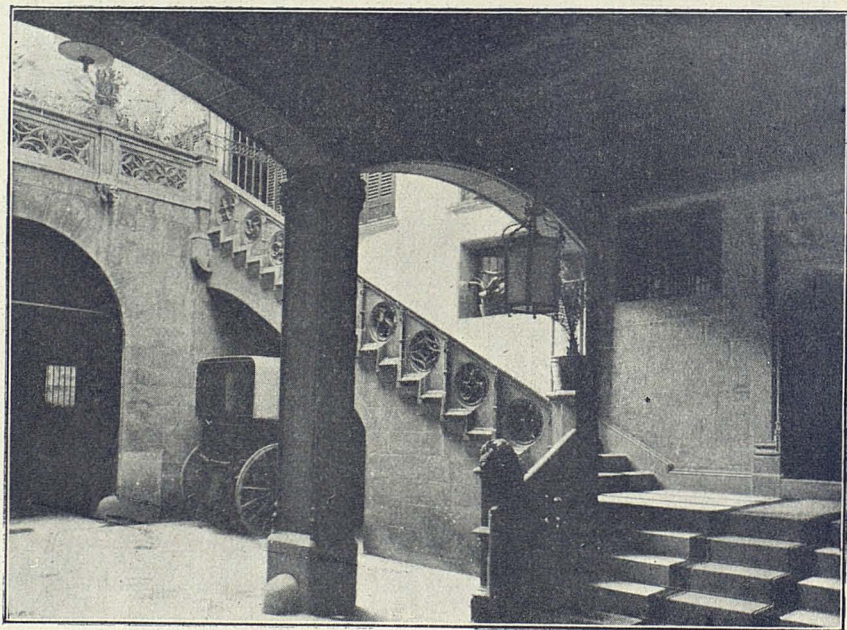
Escala i jardí central

Bonik pati d'aon prenen llum les habitacions interiors

Llençament d'escala en l'interior d'un pati

Monumental escala amb bonics elements arquitectònics

Una mostra ben palesa en són els patis de les cases senyorials de Mallorca que avui presentem a nostres llegidors.

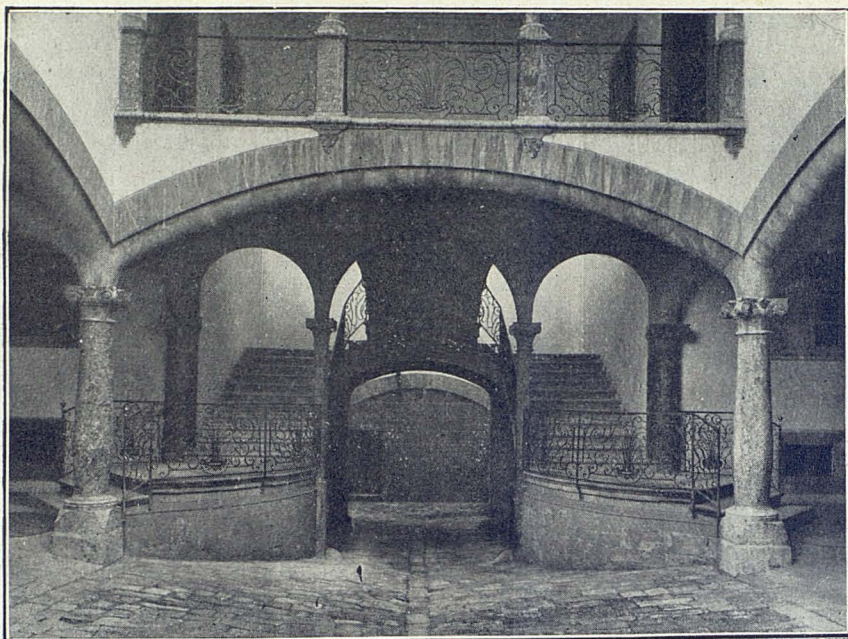
Són derivats aquests patis dels antics patis gòtics, els quals en la època barroca, de gran esplendor en la illa degut al comerç amb l'Amèrica, es decoraven, al re-

Arrencada d'escala i cotxera

construir-se moltes residències, amb una ornamentació mig catalana, mig italiana damunt d'una estructura de tradició gòtica.

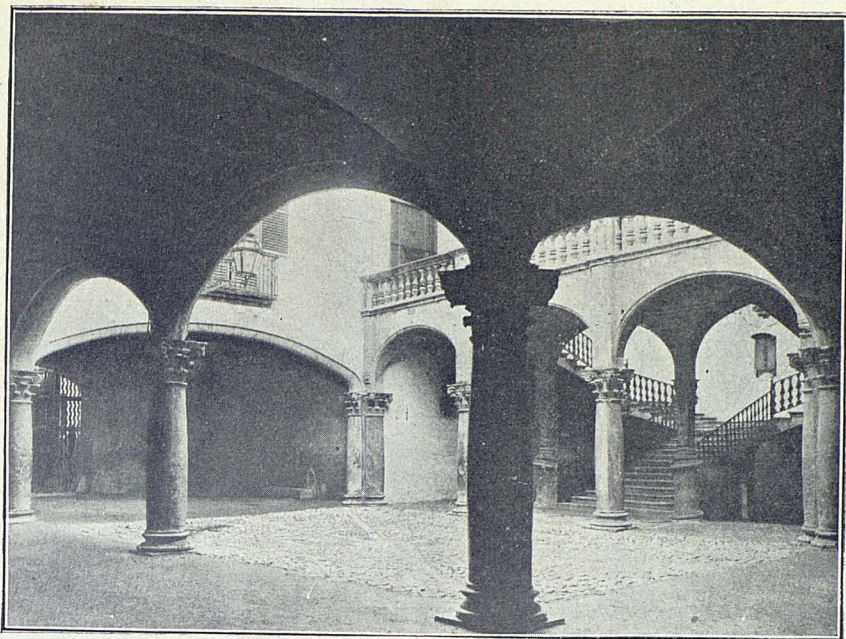
Aquests patis constitueixen l'ingrés a l'edifici i contenen l'escala de proporcions monumentals, l'entrada a les cotxeres i demés dependències de la planta baixa.

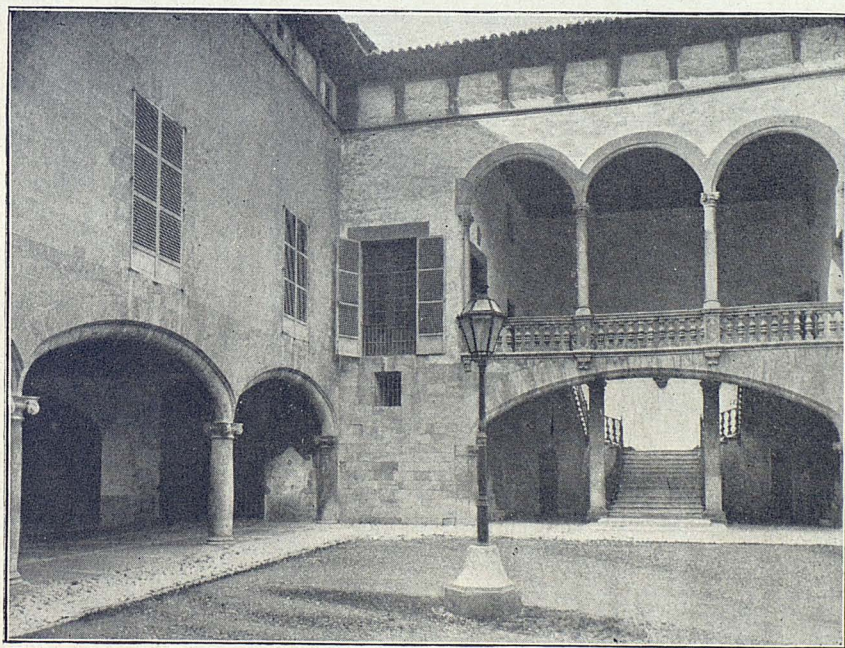
Pati central amb doble arrencada d'escala

Altre aspecte del pati

Gran pati amb porxos que donen ingrés a l'escala, cotxera i habitacions de la planta baixa

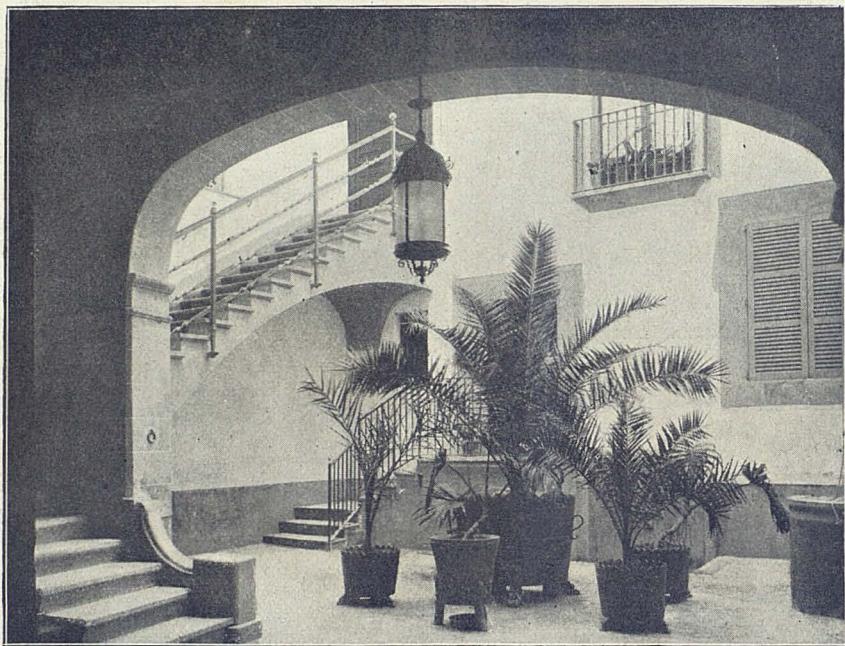

Aspecte general d'un pati obert

A voltes contenen un pou o un brollador, i tota la construcció es desenrotlla al volt d'aquest pati del que en reben llum totes les dependències que no comuniquen directament amb el carrer o amb el fons de l'edifici aon acostuma haver-hi, al nivell del primer pis, un jardí amb brolladors, bancs, balustrada, decorada amb gerres o estatuës, molt semblantment a les residències de la mateixa època de Gènova i d'altres poblacions italianes.

F. DE P. NEBOT

Arquitecte

Entrada i *hall* central de la casa

Qui ha tret la cançó,
 Antònia se'n diu:
 no hi veu a l'hivern
 i és cega a l'estiu.
 Lo poc que tenia
 ho ha perdut sembrant;
 i ara, si vol viure,
 té d'anar captant.

¿A qué aquesta formosa cançó reflecteix admirablement les congoixes i les conseqüències d'una mala collita de cereals?

Però la seva valor folklòrica (la literària i la musical no les disputarà ningú), s'ha d'apreciar tenint en compte que hi ha comarques on quasi no es pot confiar sinó en la collita dels cereals.

VALERI SERRA I BOLDÚ

Plebiscit Agrícola

Segueixen les adhesions

Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Sant Jaume Sasolives, Centre Agrícola de Blancafort, Sindicat Vinícola de Blancafort, Sindicat Agrícola de Barbarà, Societat Socorsos Mutus per a pagesos de Balsareny, Societat Lliga de Productors de Calaf, Sindicat Agrícola de Bellvis, Institut Agrícola Oficial de Falset, Il·lustració Obrera, Centre Catòlic i Joventut Nacionalista de Falset, Sindicat Agrícola Unió de Vinyaters de Catalunya, Círcol Agrícola Mercantil d'Artesa de Segre, Sindicat Agrícola de Bordils, Sindicat Agrícola de Vilallonga del Canyà, Societat Cooperativa Agrícola de Blancafort, Protectora Agrícola de Pobla de Montornés, Sindicat Comarcal de Sant Quintí de Mediona, Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Castelmañis, Sindicat Agrícola de Sant Llorenç dels Morunys, Sindicat Agrícola de Cistella, Sindicat Agrícola d'Amer, Sindicat Catòlic Agrícola de Riudarenes, Sindicat Agrícola d'Arnés, Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Castellvell, Associació Agrícola de Selva del Camp, Sindicat Agrícola de Sant Andreu de Palomar, Sindicat Agrícola de La Sella, Sindicat Agrícola de Garriguella, Sindicat Agrícola del Sagrat Cor de Pauls, Sindicat Agrícola d'Espluga Calva, Sindicat Vinícola del Baix Priorat, Sindicat Agrícola d'Arbeca, Sindicat Agrícola de Vilaplana, Sindicat Agrícola de Berga, Sindicat Agrícola de La Comunitat de Regants de la Cèquia del molí de Pals, Sindicat Agrícola de Bagpa, Sindicat Agrícola de la Baronia del Poble de Sant Pau, Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Sant Isidre de Bellpuig, Sindicat Agrícola de Cornera de l'Ebre, Sindicat Agrícola de Bellvis, Centre Agrícola del Penedès, Sindicat Agrícola de Collbató, Sindicat Agrícola del Bruch, Unió de Vinyaters de Catalunya, Consell Comarcal de Tarragona, Federació Agrícola Catalana Balear, Sindicat Agrícola de Bonastre, Sindicat Agrícola de Maspujols.

Sindicat Agrícola de Vallbona de les Monges, Societat «La Unió Agrícola», Cooperativa Martorellena, Unió d'Agricultors del Pla del Llobregat, Sindicat Agrícola de Banyoles, Cambra Agrícola d'Avinyonet del Penedès, Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Constantí, Foment Agrícola Republicà Català de Castellans, Lliga de defensa de l'Arbre fruiter de Castelltersol, Sindicat Agrícola i Caixa Rural i Cooperativa Obrera de Reus, Federació Agrícola de la Conca de Barbarà, Sindicat Agrícola de Montblanch, Cambra Agrícola d'Empordà (Figueres), Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Caldes de Montbuy, Sindicat Agrícola de Masnou, Cambra Agrícola Oficial d'Espluga de Francolí, Sindicat Comarcal del Baix Urgell (Borges d'Urgell), Cambra Agrícola Oficial del Nova (Sant Sadurni), Societat Cooperativa «La fidel gandesana» de Gandesa, Societat Agrícola Cooperativa de Vilallonga, Federació Agrícola Catalana Balear de Barcelona, Sindicat Agrícola de Constantí, Sindicat Agrícola d'Ulldecona, Sindicat Agrícola de Santa Bàrbara, Sindicat Agrícola d'Artesa de Segre, Sindicat Agrícola de Tarrega, Sindicat Agri-

cola de Vacarisses, Sindicat Agrícola de Pont de Vilumara de Rocafort, Sindicat Agrícola de Nostra Dona del Carme d'Arnés, Sindicat Agrícola de Sant Josep d'Arnés, Sindicat Agrícola de Monistrol del Montserrat, Sindicat Agrícola de la «Zona regable d'Urgell» de Mollerusa, Sindicat Agrícola d'Isina, Sindicat Agrícola de Sarreal, Sindicat Agrícola d'Albatarrech, Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Granollers, Caixa Rural i Esgranadura Cooperativa de Balaguer, Sindicat Agrícola de Solsona.

Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Valldellos, Sindicat Agrícola Roquetense de Tortosa, Sindicat Agrícola de Boal, Sindicat Agrícola de Ginestar, Sindicat de Foradada, Joventut Republicana i Societat Agrícola Cooperativa de Vilallonga, Associació de Perits Agrícoles de Barcelona, Sindicat Agrícola i Caixa Rural d'Estalvis i Préstecs del Priorat de Cornudella, Sindicat Agrícola de Crèdit de Blancafort, Sindicat Agrícola «La Garrotxa» de Lladó, Sindicat Agrícola i Caixa Rural Foment Junedenenc de Juneda, Cambra Agrícola Oficial Ausetana de Vich, Sindicat Agrícola de Vich, Sindicat Vitícola de Pla del Penedès, Sindicat Agrícola de Riudoms, Unió de Vinyaters de Llansà, Sindicat Agrícola de Vilarrodona, Sindicat Agrícola de Salient, Sindicat Agrícola de Malgrat, Sindicat Agrícola de Solsona i sa comarca, Sindicat Agrícola de Vacarisses.

Cambra Agrícola Oficial del Baix Llobregat; Comitè de Regants del Canal del Vendrell, de Santa Eulària de Ronsara; Sindicat Agrícola de Sant Isidre; Sindicat Agrícola Comarcal de Mora d'Ebre, Societat Crèdit Agrícola de Manlleu; Federació Agrícola de la Conca de Barberà de Montblanch; Sindicat Agrícola de Manlleu.

Cambra Agrícola Oficial del Vallès, Sindicat Agrícola de Lloret de Mar, Joventut Agrícola de Manresa, Sindicat Agrícola d'Agramunt i sa comarca.

Carta oberta

Senyor don Albert Talavera.

Molt distingit senyor meu i company en agricultura :

En el número últim d'AGRICULTURA, revista agrícola que publica l'«Editorial Catalana», he vist un article signat per vostè, en el qual, després d'encertades consideracions, pregunta : «què farem els agricultors en la pròxima organització aranzelària?» I, encara que no sigui jo, l'indicat per a donar una tan important contestació, permeti'm que ho faci, per si se'n pot treure quelcom que pugui ésser de profit.

Abans que tot, entenc, com vostè, que els agricultors no haviem de consentir que la Junta d'Aranzels i Valoracions quedés constituïda de la manera que s'ha constituït. El nombre de representants que s'ha assignat a cada ram de producció, no resulta proporcional a la seva importància : a l'agricultura li toquen més representants dels que li són concedits, i a la vegada es falta també no especialitzant els vocals per classes de producció agrícola. Tampoc el Govern s'havia de reservar dotze representants per a ésser nomenats a saprici.

Però tot el que s'acaba d'assenyalar, avui ja no té remei, puix que ha passat el temps oportú d'aplicar-n'hi.

Establertes les valoracions dels productes caldria tenir en compte, per a la regulació i establiment de l'escala aranzelària, així com també per a la celebració dels nous tractats de comerç (la vigència dels quals està per acabar), la producció sobrera en uns i la manca

en altres. Però és sabut que, tal estudi de coses exigeix un cabal molt important de coneixements i de circumstàncies especials que solament concorren en determinades persones, i precisamnt a aquestes és a qui s'ha d'acudir.

Tinguem en compte que la indústria fa temps que ve preparant-se de valent per poder obtenir, com sempre, un proteccionisme exagerat en perjudici de la millor exportació de certs productes agrícoles; i, en canvi, l'agricultura, quieta i pacífica, esperant, com sempre, que ens vingui el manà.

Se'ns apropa una forta lluita entre agricultors i industrials, i entre les escoles proteccionistes i lliurecanvistes. De la dita lluita en sortirà més bé aquell que tingui més elements de combat i defensa; i tals elements no es tenen sinó mitjançant l'estudi i el treball.

Entenent-ho així, a la Cambra Agrícola de Reus fa sis mesos que, com a representant seu, vaig proposar al Consell Provincial d'Agricultura i Ramaderia que es preocupés de l'assumpte, i que, al mateix fi, convoqués a una reunió als altres Consells provincials de Catalunya, Institut de Sant Isidre, Federació Agrícola Catalana Balear i Unió de Vinyaters de Catalunya, perquè tots junts acordessin el nomenament de dues o més persones de reconeguda competència, les quals dintre del temps necessari, però el més curt possible, portessin a cap l'estudi de formació i establiment dels nous aranzels, així com també el de la realització dels tractats de comerç a celebrar, i de tot ço que a l'agricultura pogués convenir, procurant harmonitzar els dits interessos amb els industrials, i evitant topaments, sempre perjudicials; les quals persones fossin remunerades d'una manera esplèndida, perquè no és de justícia ni d'equitat que per altruisme s'obligui a treballs tan intensius.

I, a la vegada, els Consells Provincials de Catalunya, i entitats expressades, es dirigiren a les altres corporacions agràries d'Espanya per interessar-les en la bona marxa dels assumptes referits, podent-se realitzar una forta campanya en tal sentit.

Que jo sàpiga, cap resultat ha donat aquella proposició. Ja era d'esperar.

Havem de tenir ben present que els altres Estats no donaran facilitats per a la importació de productes agrícoles si no obtenen compensacions, i no havem de permetre que aquestes siguin privades per altres elements de casa que vulguin, sense raó, una excessiva protecció per a ells, protecció excessiva que a la vegada ens privi a nosaltres de tenir a preus més assequibles aquelles coses que són de necessitat o d'utilitat per a la vida humana.

L'agricultura ja no ha d'estar més temps supeditada a l'interès de les produccions industrials: havem d'agermanar una i altres.

I, tement el que per desgràcia va a succeir, vaig recaptar el companyonatge dels senyors Parellada i Palet, diputats provincials,

presentant tots tres a l'Assemblea de la Mancomunitat, en novembre últim, la proposició que pel Consell fos nomenada una comissió especial que estudiés la manera d'harmonitzar els interessos agrícoles amb els industrials en els nous tractats de comerç a celebrar pel Govern d'Espanya, evitant topaments entre ambdós rams de producció, i, per tant, entre les escoles lliurecanvistes i proteccionistes, podent-se arribar al terreny de les millors anivellacions, que és el terreny que havem d'assolir en benefici comú.

El cert és que, essent els agricultors, els més, i l'agricultura la més important riquesa, la més necessitada de protecció i auxili, no obtindrem almenys la compensació a que tenim dret; i, si no, al temps.

I dispensi'm, senyor Talavera, que, volent contestar-li què farem els agricultors, com vostè pregunta, pugui haver-lo molestat, el que s'ofereix company i afectíssim, s. s., q. s. m. e.,

RAMON VIDIELLA.

Reus, 15 de febrer, de 1919.

Concepte actual del vi ⁽¹⁾

Llur acció fisiològica i terapèutica

pel Doctor Joaquim Vilar, de la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona

Els països que no produeixen vi, són els més castigats per l'alcoholisme.

Dit fenòmen, reconegut, proclamat i comprovat per tots els higienistes moderns, sols té una explicació: on no es produeix vi, no se'n beu, mes en son lloc s'ingereixen alcohols industrials, i, per tant, aquests i no altres són els autors de l'alcoholisme. En canvi, allí on se fabrica i beu vi, apenes s'hi coneix el mal, car el consumidor no sent la necessitat d'entregar-se a altres begudes.

No obstant, d'Alemanya, d'Anglaterra, de Rússia, etc., nacions de climes que impideixen el conreu del cep, n'han devingut formidables diatribes contra el vi, arribant llurs autors fins a negar el poder alimentici de aquest líquid. Emperò els poders públics de aitals països—i convé no oblidar aquest fet—amparen i protegeixen alcohols, que sots les formes de whiskys, cerveses, etc., constitueixen una importantíssima part de llur riquesa nacional. I és que en el fons del problema hi batega una qüestió netament econòmi-

(1) Donem la traducció d'un notable treball mèdic força interessant als nostres agricultors i als consumidors i productors de vi en general. Criteri imparcial i desinteressat el del autor, atesora doble valua.—(Redacció).

ca, per molt que vulguin disfressar-la de científica. Declarat nociu un producte, es restringeix llur importació; això es evident.

Tenim, doncs, fonamentades sospites per a recusar en aquest punt als higienistes del Nord. Per altra part, els experiments oficialment verificats a Nord-Amèrica per Atwater, Benedick i Rosemann, acaben de derrotar en absolut als encoratjadors de la creuada empresa contra el vi. Aquests experiments demostren d'una faisó que no admet dubtes, que el vi es un aliment de gran acció termògena. En el règim alimentici de tres adults sans — per comprobació de dits antors—fou possible sense inconvenient, substituir les grasses, llegums o altres aliments anàlegs per l'alcohol etílic en forma de vi. Dita substitució no depengué de l'estat de repòs o treball ni de cap circumstància relativa al subjecte sotmès a l'experiment, sinó al coeficient isodinàmic de l'aliment que era fisiològicament el mateix, de manera, que si va suprimir-se el vi en un menjar, se feu indispensable reemplaçar-lo per altre aliment isodinàmic de l'alcohol.

Aquest resultat consona amb l'obtingut molt abans per Richet, Chaveau, Gautier i altres fisiòlegs, al demostrar que en la combustió intraorgànica, l'alcohol del vi es transforma i elimina en $C O_2$ i $H_2 O.$, és a dir, en productes idèntics als originats en el desdoblament de tots els aliments hidrocarbonatats.

Llur qualitat més remarcable és la de no exigir digestió de cap mena.

S'absorbeix ràpidament per la mucosa gàstrica (Von Merin) éssent l'aliment que ho verifica amb major facilitat, tanta, que una volta penetrat per la vena porta, és immediatament empès a la circulació general, sense deturar-se en el fetge, com passa amb la majoria dels productes de la digestió, glucosa inclussiu. Aquesta circumstància explica la rapidesa, gairebé instantània amb que l'organisme pot aprofitar llur acció tèrmica.

Segons Rubner, hi ha una estreta relació entre la mena de menjar i la beguda, facilitant l'alcohol vínic la digestió de les substàncies grasses i obrant així com agent eupéptic.

Per fi, és també un estimulament de l'activitat cardíaca—fet d'observació vulgar—per l'us del vi s'apressa o augmenta la pressió arterial; i és un excitant del cervell—comprobat així mateix universalment—com es manifesta en el mon intel·lectual i afectiu.

En resum, el vi actua en l'economia com aliment, per la quantitat d'alcohol que conté; com estimulament de la digestió, per les matèries minerals ràpides que l'acompanyen, i com excitant general de l'organisme, pel conjunt d'elements que l'integren. Aqueixa és, en línies generals, l'acció fisiològica del suc provinent de la fermentació del raïm.

Des del punt de vista terapèutic, es dilatadíssim llur camp d'acció. En aquest sentir coincideixen autors de totes les latituds i

procedències, tal volta perque el limitat consum de vi com medicament, no interessa massa al problema econòmic de cap país, raó poderosíssima que detenta moltes voltes la sinceritat. Amb tot, escudant-se en l'higiene—avant mur de la terapèutica—s'ha desterrat en diverses ocasions per alguns clinics l'ús del vi, influenciats potser per la despiatada campanya que contra el líquit va emprendre's. A Espanya en particular hi hagueren i fins hi han metges que desterren sistemàticament llur empleu en qualsevulla regíme dietètic, al punt que el Concell Provincial d'Agricultura i Ramaderia de Tarragona—comarca vinícola—es vegé empès a sotmetre's a la opinió de la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona, si l'ús del vi pur era útil o nociu a la salut. Sobre aqueix tema, tingueren lloc interpelacions en el parlament francès; i l'autoritzada revista parisina *L'Illustration* creà un concurs a les darrerries de 1902 entre els membres de la Acadèmia de Medicina de Paris, extensiu als més eminents metges de França. Les conclusions acordades per les doctes corporacions, el mateix les de la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona, com les dels acadèmics francesos, foren terminants i concretes en favor del vi.

(Seguirà)

Resum de Revistes

EL FRET I EL VÍ.—*Ed. Delle: «Le Moniteur Viticole»—Febrer.*

En termes generals és favorable l'acció que el fret exerceix en els vins, sempre, naturalment, que no depressin certes graduacions inferiors a -6.°, -7.° centessimals; car esdevenint la congelació, comporta una serie d'inconvenients. No és pas de temer això en celler i magatzems, més si cal vigilar-ho en els transports i en tant que romanen en docks i estacions els wagons tines, bocois o botes.

Si la congestió es presenta, caldrà un trasbalec que separi els vidres de la massa i fet a l'abric del aire; practicar després un col.lage i tanisatje o una barreija amb vi verdoset dins d'un recipient ben sofrat.

Mes l'acció benèfica del refrigerant s'ens mostra pel precipitat del bitrartat de potassa que lentament va afontant-se i arrastrant les combinacions fèrriques, albuminòides o de tanats de color que precipiten en forma de llim que va als fonsos o s'adereix a les parets dels recipients. S'obté així una tal transparència en el vi i un tan accentuat aroma que el fa força suggestiu car està ja en condicions de passar directament al consum sense altres manipulacions.

Si es vol produir una congelació amb petits cristalls, obtinguts mecànicament, com practica Cardes, per a treurer l'excés de verdor, pot batre's el vi exposat en lloc fret o breçolar-lo en llur bota en la que s'hagi deixat un buit expofés.

LA QUESTIÓ FRUITERA.—*F. Vercier: «Le Progrès Agricole et Viticole».—Febrer.*

Diu l'articulista que la manca de fruites és principalment deguda: primer, a la manca de terrenys per a dit conreu; segon a l'excés de producció circumstantial que deixa en les terres un producte poc sol·licitat i sense utilització per a consumidors allunyats; tercer, al límit d'aspiracions en les explotacions entregades a

intermediaris, per refugir el productor les tasques de tria, embalatge i transport amb recerca de mercats; i quart, per manca d'indústries derivades de conserves, secació, confitures, etc.

I afageix l'autor que tot pot remeiar-se per tal que els productors vulguin entrar-se per les vies de la cooperació que mostrin on radiquen els interessos i les utilitats gens despreiables i força compensadores de mals de cap. Tal allà a França, com per casa.

PROGETES GUBERNAMENTALS PER L'AGRICULTURA.—*Titto Poggi.*—

«*Il Coltivatore*». — *Desembre.*

L'autor de l'article no es altra cosa que un comentarista dels discursos de Nitti i Miliani, ex-ministres respectivament d'Hisenda i Agricultura. Temes? Un problema de producció màxima intensíssima més que reclama un planeig legislatiu d'economia ben adaptat; escoles agràries i càtedres ambulants a seguit que fitin l'industrialització de l'Agricultura; reconeixement de l'estat civil agrari amb la corresponent representació genuïnament agrària.

I en conjunt, un amplíssim contingent de riquesa provinent de Foment que faciliti vies de relació barates; que pugui impulsar el ressorgiment forestal, que tingui en les orientacions hidràuliques bons recursos d'intensificació conresadora. I els annexes de maquinària agrícola, de productes fertilitzants, de selecció de plantes i llevors, i una circulació de riquesa que atengui necessitats del crèdit.

Està tot en el contingut de Nitti, l'incomparable economista: El problema de la producció excedeix a tot altre. És menester produir més, produir millor, produir més econòmicament; totes les formes son útils si concorren a creixer la producció, son nocives si la pertorben. És menester adquirir a l'extranger tan sols les primeres materies indispensables a l'indústria i tot quan siga menester per nodriment. Tot el demés debem produir-ho nosaltres mateixos i es absolutament precís que dit concepte penetri en la consciència de les multituds!

Està Italia sobre vies d'aplicació en tant que nosaltres ens trobem encara en el període dels planeigs i estudis i contraprojectes.

Ll.

INFORMACIÓ VINÍCOLA

Ha persistit el moviment d'alça en nostres mercats, mes amb manifesta tendència a una contenció per part del comerç, esmaperdut en ço que es refereix a un franc embarc vers l'extranger.

França quelcom ha reprès amb l'ordre telegràfica eixida de París per a fer-se amb un nou stok de vins ordinaris de 500.000 hectòlitres, dels quals se n'ha reservat l'Estat 230.000. Amb tot cal no perdre de vista que el principal port francès que accepta vins d'Espanya, resta força congestionat per la manca de transports que li prenguin les importacions. I Cette, difícilós, fa ressentir en nostres mercats un deix de calma, si be és de creure que les sortides seran encara a l'ordre fins ben avençat març.

En termes generals podem dir que el mercat ha vist franques sollicituts en classes licoroses i de bon color i capa que s'han vingut pagant a pessetes 2 gran hectòlitre, per a que repercutissin en els altres tipus amb les pessetes 1'70 a 1'75 per al consum.

Es clar que no ha sigut massa persistent la demanadiça de classes, que s'han fracionat en compres a salt de mata per no entusiasmar be massa als mercats productors. I podem dir que a les dificultats d'admissió i a la resistència del comerç

enfront de la inseguretad, hi pesa d'una manera preferent la probable collita vinenta que constituirà per molts dies encara una incògnita, car no es pas el mateix que Sant Josep trobi pampols al cep en les terres arrececades, o que es pugui judicar de la general brotació i floració que fins ben entrat maig quedaran compromeses.

Avui, doncs, debem dir que si els preus no mostren variacions sensibles, les experimenten les demandes un xic massa emperesides en general, tal volta perque es confia que les disponibilitats vindran a la oferta que fins ara han refugit, potser pel mateix que feia tèmer un daltabaix en el preus. Per aixó la propietat correspon a la reserva comercial amb un desmenjament ben significatiu, que tal volta decideixi als compradors a arriscar-hi algunes transaccions en sentit més francament demostratiu, car ara mes semblen operacions de gent conjurada i poruga que de comerç especulador i clarvident.

I si els temps seguissin indecisos, seria tal volta arribat el moment d'entaular negociacions directes amb els importadors estrangers mitjansant els sindicats, que podrien oferir garanties sobrades als consumidors de tota mena.

P. J. LLORT

INFORMACIÓ

Comuniquen de Marsà que fineixen les tasques de poda de la vinya, havent començat els treballs preparatoris en les hortes per al conreu de les patates.

La florida dels amatllers dona indicis d'una bona anyada, mentres no vingui una gelada tardana que la malmeti.

El temps continua sec, amb lleugeres borrascades. Amb tot, la terra està assonada des d'entrada d'hivern.

En el mercat, el vi negre (de l'any) de 16° a 17° ha oscil·lat entre 33 i 36 pessetes la carga de 120 litres.

L'oli es paga a 32 o 33 pessetes el doble decàlitre.

Les patates escassegen, pagant-se a 16 pessetes els 40 quilograms.

Les ametlles s'han venut entre 25 i 35 pessetes la quartera de 80 litres, i les avellanes entre 30 i 50 la quartera, també de 80 litres.

El carbó que baixa de Llaveria, es paga a 8-10 pessetes els 40 quilograms, segons sigui de pi o alzina.

(Del nostre corresponçal Sr. Lluís Martori)

L'Ajuntament de Granollers ha ofert el seu apoi decidit per a contribuir al major èxit del Concurs de vaques Schwitz que es celebrará el dia 10 del corrent abril en aquella vila.

El dia 15 del corrent els alumnes que cursen els estudis de Grau de Tènic a l'Escola Superior d'Agricultura, van començar el curs corresponent al mes de febrer. Com a final del curset últim, els esmentats alumnes varen fer una interessant excursió, que ressenyem separadament.

Els alumnes de l'Escola Superior d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya, matriculats al curset de Piscicultura, realitzaren els dies 12 i 13 de febrer darrer una profitosa excursió a Olot i Banyoles per a estudiar l'organització d'explotacions piscícoles. Els acompanyava llur professor Sr. Maluquer (D. Josep).

El primer dia el dedicaren a la important piscifactoria que els benemèrits patricis senyors Torres Germans tenen establerta a Sant Joan Les Fonts, on visitaren detingudament les diferents instal·lacions, fent pràctica, al mateix temps, de reproducció artificial de truites. Es feren càrrec de l'excel·lent disposició del laboratori, mitjançant la bona projecció del qual les incubadores poden admetre un milió d'ouets.

El segon dia el passaren a Banyoles, lloc apropiadíssim per a una bona estació piscícola. Allà practicaren reconeixement de plantes aquàtiques, cucs i crustacis del plancton, etc., tornant amb el darrer tren a Barcelona molt satisfets de l'excursió, de la qual s'emportaren valuoses ensenyances, i agraits a D. Rafel Torres, a l'amabilitat extremada del qual degueren l'haver pogut presenciar i efectuar les pràctiques de reproducció, amb tot i no ésser ja l'època més apropiada.

En passar per Olot visitaren la Biblioteca de la Mancomunitat, quedant verament encisats de l'ordre i distinció amb que està disposada, per la qual cosa feren present llur felicitació a la Srta. Bibliotecària.

Aquest mes han estat visitats pel Director d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya els camps experimentals de vinya de Esparraguera, Vilamaniscle, Sallent i Barbarà, practicant-se diverses menes de podes.

El dia 5 de febrer, el Director d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya va donar, a Lleida, l'anunciada conferència sobre l'ensenyament de l'Agricultura en aquella província. Fou extraordinària la concurrència. Va fer la presentació l'alcalde, Sr. Torres. El conferenciant començà el desenrotllament del tema tractant de l'adaptació de l'ensenyament agrícola segons les comarques i distribució de la terra. Va fer veure que Lleida estava destinada a ésser el centre principal d'ensenyament agrícola, i, en aquest sentit, la Mancomunitat va acollir amb simpatia, des del primer moment, la petició d'aquest Ajuntament per a la creació d'una Granja agrícola.

Es va declarar partidari d'establir diversos centres d'ensenyament agrícola; i, quan aquests hagin arribat a tenir prou increment, serà l'hora de crear la Granja agrícola. Opinà que no és procedent fer les coses primer, i després l'ambient, sinó que és precis que hi hagi ambient perquè tinguin vida les coses que es creen.

El conferenciant fou molt aplaudit per la concurrència que omplia el Saló de Sessions de l'Ajuntament

Ha dimitit el càrrec de President de la Secció de Patologia Agrícola del Consell Provincial d'Agricultura i Ramaderia de Barcelona, D. Jaume Guimjoan, havent sigut designat per a substituir-lo D. Angel Brañó, a qui desitgem una brillant actuació.

El dia 15 del corrent es constituí la nova Societat CATALUNYA AGRARIA.

La necessitat de la compenetració dels organismes de fora amb els propietaris rurals que viuen a Barcelona, a l'objecte de constituir una comunicació regular i constant per a defensa dels interessos comuns, ha creat CATALUNYA AGRARIA.

Les orientacions es revelen en la carta de presentació que ha publicat la Societat al constituir-se. Copiem:

«¿Quines orientacions seran les nostres? Es resumeixen en poques paraules: Agricultura en el sentit més ampli de la paraula i amb totes les derivacions que el sentit modern imposa, i sobre tot la tendència a la industrialització i comercialització de l'agricultura.

Aspecte social envisatjant tots els caires de la qüestió amb mires amplies sense que ens arrosseguin els perjudicis ancestrals ni ens espantin les idees noves, sempre que, degudament sospesades, puguin resoldre el problema en benefici de tots els agricultors.

La nostra entitat es forma i actua dins de Catalunya, i, homes del dia, sentim totes les qüestions de la nostra; fonamentalment nacionalistes, en som també agrícolament parlant.

En una paraula, no anem contra cap particular ni contra cap entitat, però no tolerarem que ningú s'atribueixi representacions que no tingui, ni adopti resolucions per a les que no estigui degudament autoritzat.»

Notes de la Redacció.—En el número 3 sortit darrerament, en l'article *Engreixament de les oques*, del nostre benvolgut amic Joan Salom, aparegué un erro d'impremta, que desvirtua el sentit de l'article. Aon diu «cosa que no pertany als sindicats agrícoles ben organitzats» ha de dir—*cosa que pertany als sindicats agrícoles ben organitzats*.

Preguem als nostres llegidors que ho tinguin en compte.

CONSULTORI

En aquesta secció es respondrà a totes les consultes que facin els senyors subscriptors, indicant el número de subscripció.

Francesc A. D., de Manresa.—Tots els senyals que ens diu observa en el seu fruiterar, acusen l'existència de la *clorosi*. Donades les condicions en què estan plantats aquests arbres, convindrà que apliqui el sulfat de ferro sense disoldre, ço és terrossos colgats en diferents indrets, fàcilment assequibles per les arrels.

M. A. S., de Terrassa.—La depreciació que els comerciants fan de llurs baixos o *maces*, és degut a que, per mala qualitat dels envasos, estan en contacte amb l'aire, originant-se fermentacions que destrueixen el bitartrat ràpidament. D'aquí que facin poc grau, no presentant a la vista cap símptoma d'alteració. Cal posar cura en llur conservació.

M. I. A.

Moviment de Mercats

Comuniquen de Tàrraga els següents preus que han regit en l'últim mercat;

Blat banc, a 48 pessetes els 100 quilògrams.
 Blat roig, a 48 pessetes els 100 quilògrams.
 Ordi, a 40 pessetes els 100 quilògrams.
 Moresc, a 42 pessetes els 100 quilògrams.
 Alfals, de 13 a 14 pessetes els 100 quilògrams.
 Vi del país, de 18 a 20 pessetes els 100 litres.
 Vi de l'Aragó, de 40 a 45 pessetes els 100 litres.
 Alcool rectificat, a 210 pessetes els 100 litres.
 Misteles, de 90 a 100 pessetes els 100 litres.
 Anissats, de 120 a 180 pessetes els 100 litres.
 Oli, de 7 a 7'50 pessetes el quàrtà.
 Ous, de 2 a 2'25 pessetes la dotzena.

(Corresponsals Srs. Pera i Güell)

Diuen de la Comarca del Penadès, que la collita d'olives és mitjana. La collita de llegums i grà d'espiga segueix per ara bé. Continua el temps sec, amb borrasques propies de la temporada.

Han regit els següents preus:

Vins.—Clà de 13° a 32 pessetes l'hectòlitre. Negre de 14° a 28 pessetes l'hectòlitre.

Vinagres.—Rosat a 25 pessetes l'hectòlitre.

Els ous a deu rals la dotzena.

**Bàscules
caixes per a
cabals
Pibernat**

**Parlament, 9
Barcelona**

Agricultors!

Empleeu juntament amb els
adobs químics o orgànics el

**Fertilitzador
Radiactiu
H. B. C.**

que és un poderós estimulant
de la vegetació que augmenta
les collites considerablement

Agència general per a Espanya del FERTI-
LITZADOR RADIACIU H. B. C., Bruch,
núm. 42: Barcelona. — De venda en les
principals cases d'adobs d'Espanya.

::: Marca
registrada

BACCHUS

(PATENT)

**ENSOFRADORA
i SULFATADORA**

LES MILLORS DEL MON

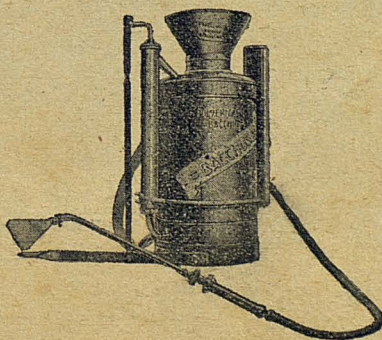

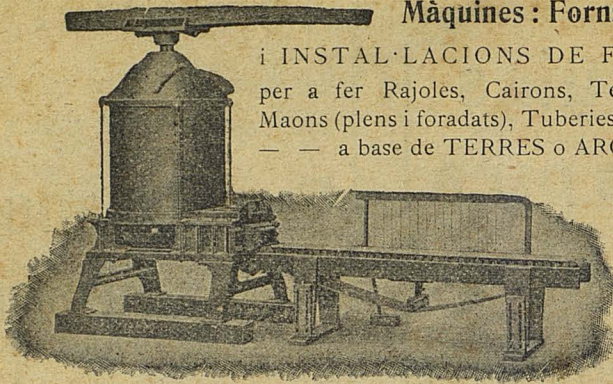
Constructor: C. CIVIL
Carrer Alfonso XII, núm. 66
Teléfon G. 932

BARCELONA

Reparacions i peces de recanvi en tots
els sistemes d'aparells de sulfatar.

DEMANI'S CATÁLEG

Màquines : Forns : Accesoris

i INSTAL·LACIONS DE FÀBRIGUES
per a fer Rajoles, Cairons, Teules, Totxos,
Maons (plens i foradats), Tuberies o Canonades,
— — a base de TERRES o ARGILES — —

PREMSES,
AMASSA-
DORES,
MOLINS,
MAXACA-
DORES,
GARBE-
LLADO-
RES

Màquina, moguda a força animal,
fabricadora de materials d'edificació, amb fangs o argiles

MESCLA-
DORES de
morter, etc.

Instal·lacions de FABRIQUES de CALÇ i CEMENTS

Màquines i Motllos per a
fer: BLOCS, MAONS, CO-
LUMNES, CORNISES i al-
tres objectes d'ornamenta-
ció amb CIMENT i ARENA

ESTUDIS i PROJECTES

J. F. Vilalta, c. E.

(Apartat de Correus) **BARCELONA**

**A
R
B
R
E
S**

Selecció d'arbres per a repoblació de riberes

Plançons de POLLS BORDILS

• • • • •

reconeguts en el XIV Congrés de la Federa-
ció Agrícola Catalano-Balear, com una de
les classes de població de major producció

• • • • •

Carolines = Plàtans = Acàcies
Albes = Pollancs de totes classes

Miguel Bosch Batlle
BORDILS • • • • • (Girona)